

Ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος*

Ὁδηγήτρια στήν πορεία μας γιὰ τὴν θέωσι

Ἡ ΠΑΝΣΕΠΤΟΣ Κοίμησις καὶ ἡ εἰς οὐρανοὺς Μετάστασις τῆς Ὑπερευλογημένης Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου μᾶς δίδει τὴν εὐκαιρία νὰ ἐμβαθύνουμε στὸ μυστήριο τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Μὲ τὴν Σάρκωσι τοῦ Λόγου «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου» μᾶς ἀπεκαλύφθη ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος.

Στὸ πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου βλέπουμε τὸ πλήρωμα τῆς ἰδικῆς μας προσωπικότητος.

Ὁ Χριστός μας εἶναι «τὸ ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου κάλλους», «ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν», ἡ πρωτότυπη καὶ ἀναμάρτητη Εἰκόνα μας.

Προκειμένου νὰ ἀνακαινισθῇ ἡ φθαρμένη ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ ἀποσυντεθειμένη προσωπικότητά μας, πρέπει νὰ ἐνωθοῦμε κατὰ χάριν μὲ τὸν Θεάνθρωπο.

Ἡ πίστις, τὸ ἅγιο Βάπτισμα, ἡ ἄσκησις τῶν ἁγίων εὐαγγελικῶν ἀρετῶν καὶ ἡ μετάληψις τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων χαράσσουν τὴν εὐλογημένη πορεία μας πρὸς τὴν θέωσι· μέσῳ αὐτῶν σαρκώνεται ἐκ νέου μέσα μας διὰ τῆς Χάριτος ὁ Θεάνθρωπος· βιώνουμε τὸ μέγα καὶ ἄχραντο μυστήριο τῆς μετοχῆς μας στὴν θεία ζωὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος· κοινωνοῦμε μὲ τὸν Πλάστη μας· εὐρίσκουμε τὸ

πλήρωμά μας· ἐπιτυγχάνουμε τὸν προορισμό μας· γινόμεθα «θείας κοινωνοὶ φύσεως»!...

* * *

ΤΗΝ μεγάλη καὶ ὑψίστη αὐτὴ δωρεὰ ἐν Χριστῷ καὶ διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀπήλαυσε πρώτη ἡ Θεοτόκος Μαρία.

Ὁ Θεάνθρωπος Σωτὴρ ἡμῶν εἶναι ὁ **Μοναδικός**. Ἡ Παναγία εἶναι ὁ **πρῶτος** τέλειος ἄνθρωπος μετὰ τὸν Θεάνθρωπο· εἶναι τὸ **πρῶτο** ἅγιο μέλος τῆς Ἐκκλησίας· εἶναι τὸ **πρῶτο** τέλειο καὶ ὠλοκληρωμένο - θεωμένο δημιούργημα τῆς Θείας Χάριτος· εἶναι κυριολεκτικὰ ἡ **Πρώτη μετὰ τὸν Ἔνα**.

Ἡ Ὑπερευλογημένη Μήτηρ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ **Ἀρχηγὸς** τῆς «νοητῆς ἀναπλάσεως»· εἶναι Ἐκείνη ποὺ προηγεῖται ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀκολουθοῦν· εἶναι ἡ **Ὁδηγήτρια** στὴν πορεία μας γιὰ τὴν πολυπόθητη ἐξυγίανσι ἐν Χριστῷ τῆς βαρύτατα ἀσθενούσης προσωπικότητός μας· εἶναι Ἐκείνη ποὺ ἔχει τὰ δευτερεῖα τῆς Τριάδος καὶ μᾶς βοηθεῖ μὲ τὴν Θεομητορικὴ Χάρι Της νὰ ἐπανεύρουμε τὸν ἀπωλεσθέντα Παράδεισο τῆς τρυφῆς: τὴν κοινωνία μας μὲ τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα· εἶναι Ἐκείνη «δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν» ἄκτιστον καὶ γι' αὐτὸ ὑμνεῖται καὶ θεωρεῖται ὡς «πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη».

* * *

ΕΜΒΑΘΥΝΟΝΤΕΣ στὰ μεγάλα αὐτὰ Μυστήρια τῆς ἀγίας Πίστεώς μας, μέσα στὴν μυσταγωγικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς Λατρείας καὶ τῶν Μυστηρίων τῆς Ὁρθοδοξίας μας, μὲ ἰδιαίτερη αἴσθησι καὶ κατάνυξι καὶ θέρμη, ἅς ψάλλουμε τὸ γνωστὸ εὐλογημένο τροπάριο πρὸς τὴν Ὁδηγήτριά μας Θεοτόκο:

«**Καὶ** Σὲ μεσίτριαν ἔχω πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ Σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει»!...

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», 237/Ἰούλιος - Αὐγουστος 1990, σελ. 193 -194.